

PERIÓDICH POLITICH VERMELL.

|| SALUT PÚBLICA || INTERESSOS POPULARS || ARTS Y LLETRAS ||

Reducció y Administració: carrer de Ronda de la Universitat, número 8, Barcelona

— VENTA: 25 exemplars, 1 peseta; Un número, 1 quartet. — Surte a llum los divendres ab tota regularitat. — SUSCRIPCIÓ: Espanya, 8 rals trimestre; Estranger, 16. —

PASSEM COMPTES

Lo dia 17 del mes que encara corre, a Madrid va neixre un xicot.

Parlem a pams.

Ne va neixre mes d'un.

Pero d'entre ells, un va neixre d'aquell modo que 'n dibèem ab la flò' al cul.

Y no crech que ningú 'm desmenteixi per aplicarli tal calificatiu.

Lo bordejà a qui faig referència, no té mes mèrit que esser fill de son pare, condició que ni a mi ni a cap de nos descamisats llegidors tampoch nos manca; y, no obstant, per aquest mèrit que ni a cap bordet se regateja, lo marrech aludit cobrarà, per ara, uns quatre mil duros, cada vegada que 's pongui 'l sol.

Y no es això encara lo pitjor.

La qüestió es que ja li corre 'l sou desde 'l dia que va neixre, y ell no entrará a fer las feynas de son ofici fins que hagi complert setze anys.

Y això encara fentli la mercè de declararlo bo per home de seny nou anys avans que a tots los demés espanyols.

Lo qual ó es una manifestació injustícia, ó proba que aquest xicot té de valer mes que cada un y tots plegats los que carregan ab lo jou del seu salari.

Pero deixemnos d'aquestes retòlicas y aném al grà.

Lo resultat es que a una persona se li dona un sou de 19.178 pessetas y 8 cèntims cada dia, per un càrrech que té d'estar encara setze anys a despenyar-lo.

Deixem apart que ab setze anys té temps de morirse mil vegades, ó succehir que no vulga 'l càrrech després ó que no 'l vulgan a n'ell; això deixemho corre, y fixemnos en la quantitat que s'aglomera ab setze anys de cobrar sense cap molestia ni treball un sou d'aprenent de rey.

Multiplicat 19.178'08 per 16 y per 365, que son los dias del any, nos trobem ab la quantitat de pessetas 111.999.987'20 que es lo que 'l noy nascut a Madrid ab la flò' al cul té de cobrar avans d'entrar en las funcions del seu ofici, per lo qual se li dona la paga.

Aquesta quantitat representa, també durant los setze anys, los jornals que com a màxim cobrarán deu mil jornaleros manobres, peons, pagenos y tots los que guanyan lo sou de vuyt a deu rals diaris lo dia que treballan.

De modo que 'l xicot de Madrid, ell sol, haurá consumit los aliments de deu mil families de treballadors.

Y si aquesta quantitat de prop de cent dotze milions de pessetas volém aplicarla a altres conceptes, trobarém que 's podrien construir 22.400 casas a rahó de 5.000 pessetas cada una, y donarlas a vintidós mil quatre-centes families d'obrers, que podrien viure y desenvoluparse molt mes higiènicament que avuy en las malissimas habitacions abont generalment no respiran mes que ayre viciat y tota mena de pestilencias.

Y si en lloch de cases tractém de ferne roba, trobarém que contant families de quatre individus, y fentlos cada any a cada un tres vestits nous, quatre mudadas interiors, tres barrets ó gorras y sia parells de calsat, lo qual dista molt de poder gastar cap proletari, ab lo que s'haurá donat al xicot avans de fer cap teyna del seu ofici, se podrien vestir, també durant tots setze anys, a unas quinze mil families de treballadors.

De modo, que 'l nas de mochs de Madrid a qui fem referència, durant los setze anys de sa minoritat, se menjará *si el tiempo lo permite* lo valor de la subsistencia de deu mil manobres y peons, ó 'l valor de las casas abont podrien ben estar vintidós mil quatre-centes families d'obrers, ó 'ls vestits de xexanta mil treballadors.

Si ara aquestos diners volguessem aplicarlos a la prosperitat dels pobles obrint vias de comunicació, nos resultaria que 's podrien construir uns quatre mil cinchcents kilometres de ferrocarril, ó sia una distancia com prop de deu vegadas d'aquí a Madrid.

Si en lloch de carrils ho apliquessem a carreteres, se 'n podrien fer mes de vint mil kilometres, ó sia ben prop de cinchcents kilometres a cada provincia d'Espanya, ab lo qual no quedaria ni poble de mica d'importancia sense carril, ni recoi ni reconet sense carretera.

Y ja tenim que, mirantho per aquest costat, lo xaval de Madrid se 'ns menjará, sense fer res, todas las vias de comunicacions que podrien desenvolupar la riquesa pública d'Espanya.

Y ara aném a capitalisar aquets diners y a veure que 'n fariam.

112.000.000 de pessetas, al 6 per 100 anual, nos donan la respectable suma de 6.720.000 pessetas cada any, ó sian 18.274 pessetas cada dia, renda que 's cobraria imperdurablement y quedant sempre tot lo capital intacte.

Donchs no mes que ab los interessos de tan gros capital, podrien mantenirse per sempre mes unas mil escolas de primera ensenyansa y mitja dotzens d'Universitats abont se pogués ilus-

trar lo poble sens tenir de pagar matrículas ni tot allò que impideix instruhirse al que no té diners.

Y després de fernes totas aquestas consideracions, fassin lo favor de dirme si no 'n hi ha pera tirar lo barret al foch de trobarse en un mon en que mentres uns treballan escarrasantse pera no poder arribar ni a satisfere totas las mes precisas necessitats, altres, sens haber contret cap mèrit ni concorre en ells altre circumstancia que l'esser fills d'irritants privilegis que s'ostentan ja en lo bressol, consumen y acaparan sens tó ni só lo que proporcionaria bons aliments, vestits, casa y educació a mils y mils families, y la pau y la prosperitat a tots los pobles.

CARTA DE FORA

Sr. Director de LA TRAMONTANA.

Sallent 22 Maig de 1886.

Molt senyor meu: Li escrich aquesta carta pera notificarli que la setmana passada fou robada la iglesia del vèhi poble de Baijareny. (Eh qu' es estrany!) Y tal, home, y tal! Jo tots aquestos dias no faig mes que plorar pensant sempre en lo mateix. ¡Pobre rector, tan bon home qu' es y ferli tals berberitats! A ser del rector condemnava al autor (encare que fos jo mateix) a la pena de mort—del ànima, s'entent.—Y no 's pensi, que lo robat, entre calzers, patenas, copons y que sé yo *cuanto más*, diuben que val'a doscents duros; eh, quina ganguetta: Ja n'hi ha pera pagar lo socorro uns quants dias a qualsevol partida de crachs.

Y a propòsit, ara que parlem de carlins; lo altre dia se passejava lo cèlebre cabecilla Serra dels Arxius, per aquesta vila, buscant sens dupte adictras a la causa de D. Carlos, aquell de las húngaras (sabem) y de las baronesas fallas de Samoggi.

Me sembla que aquell cabecilla no debia fer gayre fortuna, tota vegada que no va estarse molt temps per aquest poble.

¡Alerta, catalans, alerta! La hiena sembla que vol tornar a fer de las sevas, pero ab una mica de bona voluntat y l'esperit necessari de Llibertat y Progrés, serán impotents pera tot lo que vulguin probar.

Son atent servidor, J. de D.

LA MODISTA

Ab la sabuta escotada,
mitje vermella rastlada
y falgilla ab larveta,

la modesta cada dia
suscrita no fa via
al taller per treballar.

Pe'l carrer passa rumbosa,
com la capellana ayrosa
lo comest. balneariense,
y al «varela» la jove, diuhen:
—'Qu' es capa'—tota li somriohen
y ella passa tot callant.

Sempre porta un tipu curro
que a l'entrada li fa'l burro,
y si moron se fa cas;
ella corre, passa y mira,
pero a vegades suspira
també per un bordage.

De bon matí se se'n va
trampadeta a treballar
per' guanyar aixó ser rala,
pero com qu' es suspiria,
alegre passa la vida
ab tot y jala setmanals.

Jo'm moro per las modistes,
y si tinc de fer conquestas,
sola d' aquelles se fare;
quan las veig ten solacions,
tan rebolinas y xiconas,
no sé quin sant me deid...

A qui es que no li agrada
la de la mitja rastada
y felidita ab ferreda!
qui es que no pert la xaveta
veient una modisteta
lo qui no sab estimar.

Oh! si un dia per fortuna
ho he arribat a triar una
que'm corresponguí com cal,
de mi'l matrimoni logra...
mentres que no'm porti sogra
y tingui un ginit formal.

JOAQUIN AYNE BARCEL.

En Carlets del As d' Oros ha dirigit un manifest als espanyols.

Alguns opinan que a tal document s'hi deuria posar música de la escola de Offenbach.

No hi estich pas conforme.

Aquest document tindria d'esser escrit pe'l Noy de Tona y posat en música póstuma del Antonet del violí, adaptant-hi la tonada de sa cançó favorita *La Figa*.

Aixó es lo mes digne de las glorias del rey de las húngaras y de las baylariñas.

En un periódich de Madrid lleigeixo que'l rey esquití pesa set lliuras y set onzas.

Qui pot donchs dubtar de la seva robustesa: «Dues carniceras y mitja!»

Casi be una llebra... de tal pes, faria un bon estufat.

A la monarquia.

En aquell assumpto brut de las Carolinas y sobres lo que passa devant de Yap entre'ls marinos Capriles y Espanya, ja no cal que ningú s'hi encaparrí, perque ja está tot arreglat.

S'acabat tirant-hi terra demunt, y anant a parar los esquistos a las boca-mánegas dels dos protagonistes, que acaban de rebre un grau mes cada un en premi a no haberse sapigut posar d'acort devant dels alemanys.

Per supost que, ab tot aixó, tan sols tracta de demostrar una vegada mes l'amor a la patria de tots plegats los que han tocat campanas en aquest assumpto.

Si'l rey que encara no demana caca fos tan supersticiós y tanoca como en Llorens XVII de *La Maricota*, mala pesa tindria al taller pera sa tranquilitat.

Creient en los auguris y presagis fatidichs de certs números y certas casualitats, se trobaria ab que ell té de dirse Alfons (Tretze!) y que li fou padri lo papa Lleó (Tretze!).

Ab tals tretzes, qui es que no s'espanta?

No mes li queda una esperansa: la de no arribar a ser rey tretze.

De qual desgracia es facil que'ls espanyols procurin lliurar-lo.

Lo caball que montava lo difunt D. Alfons al entrar a Madrid després de la etzeggallada de

Sagunto, va morir dilluns en la plassa de toros de Madrid, montat pe'l picador *Colita*.

«Pobre bestia!» casi fou tan desgraciat com son amo!

Lo dissapte de la setmana passada morí en la Garriga la mare de nostre amic y col·laborador Joseph Barbany (*Pepet del Carril*).

Desitjem pe'l nostre amic y sa familia lo aconortament que per tal perdua's necessita.

En Salamanca torna a remenarse y's mou y se belliga y no sab si es ó no una dissidencia dintre'l camp fusionista.

Aquest home té prou desgracia.

Ell be prou y massa que ja.

«Pero encara no ha sigut ministre!»

Cansalade, home, cansalade!

En la discussió de las actas del Congrés surt cada drap brut en materias fecals d'eleccions, capes de provocar l'asco del contribuent mes curat d'agafar fastichs.

Es tanta la bruticia que alló es un verdader safreig.

Tant per la roba bruta com perque'ls diputats fan de bogadera.

En Carlets del As d' Oros diu en son manifest que no renunciaria may a sos drets.

Jo crech que aquesta paraula es equivocada.

A lo que es facil que ell may renunciari no son als drets, sino als *ajeguts*.

Parlin sino las húngaras, baviarinas, Samogy y demés aulals ahont ha pasturat l'heroe del As d' Oros.

Que en algo té de demostrar que perteneix a la honesta rassa dels Borbons.

A la eua de la interminable récula de noms que han posat al rey menut al tirarli l'aygua al capiro, hi figura dignament lo del sant del dia en que va neixre, que fou sant Pasqual Baylon.

Vetaquí que si en loch de pendre número *royal* per devant dels noms lo pengues per darrera, tindriam que'l futur rey tindria que dirse D. Pasqual Baylon I.

Lo qual que'm semblaria molt mes adequat a la dinastia borbónica.

Tant per la part del sant cancanista com per lo de pendre de darrera.

Habem rebut la humorada en un acte y en vers de Joaquim Roig, que porta per títol *Sebas al cap*, y que fou estrenada ab éxit l'any passat en lo teatro del Olimpo.

Está ben impresa, forma un folleto de 32 planas, y's ven a dos rals.

Lo próxim dilluns tindrà lloch en lo teatro Romea una funció extraordinaria a carrech de la societat coral *Euterpe* y a benefici de dos individus de dita societat, malats y sense recursos y ab necessitat de remeys que no poden proporcionar-se en mitj de sa miseria, per lo qual la societat coral a que perteneixen ha fet lo posible pera arbitrarlos medis ab que atendre a sa curació organisant l'espectacle de que nos ocupem.

Y per si en aquestos temps de positivisme no bastés lo lloable fi de filantropia que entranya aquesta funció a omplir l'elegant teatro dels carrers del Hospital y Mendizabal, la *Euterpe* ha sapigut combinar una funció en la que l'art per si sol basti a cridar la concurrencia desitjada en aquella nit per l'esperit de solidaritat dels companys dels malats.

Lo drama d'en Pitarta *La Flor de la montanya*, y la pessa d'en Pous *Tot per las donas* son las produccions literarias que'l próxim dilluns se representarán en l'escenari del Romea, essent ademés la despedida de la companyia en la present temporada.

En l'intermedi del drama a la pessa final, la distingida arpista senyoreta Cerdá *Esmeralda Cervantes* deixarà sentir algunas pessas de las de son ben escullit repertori, y la societat coral d'en Clavé, patrocinadora de la festa, entonará *La Marsellesa*, agermanant aixís los cants de llibertat ab las accions de la mes alta filantropia.

Los redactors de *LA TRAMONTANA* no farán falta a tal funció, suplicant de pas a sos nume-

rosos llegidors que procurin imitar nostra conducta.

Durant los últims vuyt dias que acaban de transcorre, los periódichs-sorpresa han fet un cabassó en lo qual s'han quedat aygua als ulls y nadant sense carbasas la major part dels que creyan que habian trobat una mina que explotar ab lo timo de *sorprendre* al publich.

Lo paper sorpresa ha fet tal baixa, que'l número de quatre quartos ja s'han donat als venedors a xavo (ab sorpresa y tot) y aquestos ja los donavan *d'cale* als *sorpresistas*.

Enemichs nosaltres de fer llenya dels arbres cayguts, avuy donem per acabada l'auca, pero disposats a renovar-la, y en particular, aixís que creyem que ho pogan demanar las circunstancias.

Fora rifas, ruletas y bancas del periodisme!

En literatura, en ciencias, en arts, ni en ideas, que es lo que representa la premsa, no se té de permetre cobrar lo barato.

Los partidaris de Ceuta demanan indult per lo part de la regenta.

«Si haurá nascut lo nou rey no mes que pera afavorir criminals!»

Lo dia de la proclamació oficial del nou rey en Sardinola de Madrid, se publicará un decret d'indult general per delictes comuns.

Alló que deyam.

Aquestos últims dias han sigut denunciats alguns periódichs, entre ellis *El Clarín*, de Jaen, y *El Mercantil Valenciano*.

Indults pe'ls criminals de delictes comuns y persecuciones als periodistas serán las primeras conseqüencias que tocarem del felis naixement del nostre rey.

Un jove s'anava a suicidar a Madrid voltat per la miseria y per no poder cobrar del gubern 665 pessetas que se li deuben per haber servit de soldat a Ultramar.

Aquest fe podria servir de march al quadro de las 19.178.08 pessetas diarias que cobra aquell noy que encara no té quinze dias.

A Fransa ara tractan d'expulsar als eternos conspiradors contra aqueilla República, als anomenats *prímpeeps* pretendents al trono francès.

Ja es hora de que's contestin com es degut las provocacions de las testas coronadas ó ab pretensions de corona.

L'espectacle nacional dels toros ha produhit a Saragossa un moti que per poch preu alarmants proporcions.

En la corrida del últim diumenje, va haber-hi lo que'n diuhen un toro dolent.

Lo publich va baixar a la plassa, arrancá'ls assientos, los tirá per las finestras, y s'acabá la funció com lo rosari de la aurora, sortint los *toristas* a trencar vidres pe'ls carrers a fi de venjar-se del toro manso.

Vaja, que ab espectacles d'aquestos, lo Centro d' Africa se constituirá en las plassas de toros.

Los tribunals ja han pres cartas en aquesta gloria nacional, y es facil que algun infelís pagui son entusiasme banyut a la cagamenja.

En la discussió a Madrid de l'acta del diputat per Gracia senyor Borbon, ha sortit tot alló dels miracles de la urna y de votar morts.

Pero lo mes salat no fou aixó, sino que'l citat senyor Borbon feu gala de molt lliberal y d'esser popular a Gracia, sent aixís que en la veltina vila ningú'l coneix, y del seu liberalisme ne pot parlar Cuenca, saquejada pe'ls carlins l'any '74, entre ls quals se trobava lo lliberal brigadier que vol fer creure que sigue elegit a Gracia.

«Quan desvergonyiment corre en politica!»

En Carlets en son manifest diu que está tan satisfet de la fidelitat dels espanyols.

Vetaquí un rey que ja no pot acontentarse ab menos.

Lo tribunal de Nova-York ha condemnat a un regidor a nou anys de presó per haber at-

més regals d' una companyia de ferrocarril que sollicitava d' aquell Ajuntament certes ventajoses concessions.

Si això s' fes a Espanya, de sereno a ministre no quedava lliure ni un esquitj d' autoritat per remey.

230

Tornem a fer present a tots aquells que envien treballs per la secció de caborlles, que recordin la condició de no enviarnos res publicat o enviat a altres periòdics, tant si es com no l' autor lo mateix que els envia.

De lo contrari, suspendrem la publicació de tota mena de treballs de qui n' envihi algú que ja haja publicat o publiquin altres periòdics.

[A veure si acabarem per entendrens!]

QUIN XASCO!

Y qu' era bufona!
que n' era de monal
un cop la vegi,
y, com si fos paze,
la miro, y al acte
també m' mirà a mi.
Als ulls foeh tindrà,
quan la al mateix dia
va encandres non cor.
Si un nou jorn passava,
sentia, observava
mes viu mon amor.
Un mes d' això feya
y en somnia la veja;
y fora això etera,
sino arribó a creure
molt bo anarla a veure
cert vespre d' hivern.
Y veig y m' espero,
y ja m' desespere
d' extarme al carrer,
quan d' huot viu me bella
un bulto igual qu' ella
sortí ab pas llisger.
No ad' q' que passava
per mi, que m' atreva
cregut ab ulla de foch;
veient ja la nina
de forma divina
que m' té en aquell Hòch.
Anava enjolada
com l' altra vegada;
y al veure aquell dol,
vaig dirme—Cor, gona,
que aquí tens la hermosa
que t' guarda t' conosa!—
Per h, tant en ella
mirava la estrella
que un mes ans veig,
que, long de ventura,
d' aquella criatura
detras vaig fugi.
Allargo la passa
y al mitj d' una plassa
la vaig detura.
D' amor li conehono,
y... ¡oh! Deu! me n' adono
qu' es un capella.

A. Tolrà

Mossen Vicens, capità Menava de las ovelles del Angel de la barriada d' Hostafranchs, va organisar un dels xellis místics coneguts ab lo nom de zomezjas, y després d' haber enviat son vicari tres dies a Montserrat a gosar entre las feligresas de las delicias de fer junts los exercicis piadosos, lo diluns d' aquesta setmana estigueren de retorn, y t' pastor tractà de fer una rebuda triunfal a sas ovelles.

Al efecte previngué que quatre guetos y tots los noys de la escola catòlica d' Hostafranchs sortissin diluns a la nit a rebrels ab atxes y ciris a la Creu Cuberta, baix las sevas immediatas ordres.

Tot anava vent en popa, y t' segon comandant de la parroquia, jefe de la columna expedicionaria a Montserrat y ex-cabecilla carli, ja s' creya honorat ab honors que sols poden dispensarse als trossos de fusta que representen gentada de la gloria, quan lo vchinat va pendres a broma la motxiganga rectorasca y comensà a xiulets y a crits, a fer un acompanyament heretj a la religiosa manifestació, que dispersà gran número d' ovelles y escama las restants.

A la porta del corral catòlic va pujar molt mes de tó la música clásica del sibarrí celestial, y si s' feu algun miracle, fou lo de que no s'

necessitessen lliuras pera portar devots a casa.

Lo capità Menava tirà llavors de dintre t' corral piados una proclama pe t' bigotes dels devots, dilhent que no n' fessen cas, que aquell era un barri de revolucionaris y heretjes, a pesar de tot lo qual no serian capassos cap d' ells de anar a dirli res cara a cara.

L' ardor bèlich del vicari y del rector sembla que arribà al punt de dalt, sens que nosaltres poguem assegurar si també hi tenian algun místich revòlver.

Lo rector està rabidó, y prometé que t' próxim diumenje parlarà del fet desde la trona.

Y nosaltres prometem que, si s' descantella, lo posarem de panxa al sol lo número vinent en aquesta secció de manxulas carcatòlicas.

230

Se nota gran agitació entre t' cascundas, que sembla volen tornar a probar sort per las montanyas y per las sagristias.

Se prepara, donchs, una huelga de càlzers y una gran feynada pe t' fabricants de trabuchs.

Y en això s' coneixerà que estem en terra espanyola, clásica patria de toreros, lladres y ensotanats cabecillas.

230

Nos escriuben de Castellar del Vallés que t' rector d' aquella població s' acostuma a entusiasmar sovint adorant massa devotament la sanch de Deu, y resulta alguns cops que ni t' mateixos vicaris li poden aguantar lo mal humor.

Molt serà que aquestas innocents expansions no acabin ab pilladoras del sistema Galeote.

230

Lo clero de Sarrià no s' entent. En un enterro fet lo diluns d' aquesta setmana, lo vicari y t' demés capellans que cantavan lo gori-gori no volgueren seguir al ecònono, que sol ab la creu tingue de fer las feynas de tots fins al cementiri.

Com lo difunt era membre de la societat coral La Violeta y del cassino Circol Sarrianés, l' enterro fou molt concorregut, estranyant tothom que t' clero anés ja rabiant pe t' camí, corrent, y donant hòch a escenas de riure mes que a las propias d' un enterro.

Si en tots aquestos cassos los interessats procureren fugir de las grapas de la iglesia y de sos repetanis ministres, no t' passarian xascos com los del últim diluns a Sarrià en l' enterro del cadàvre de Anton y Pons J. Llavallol.

230

Un capella de Vich crida desde t' cubell sagrat que la dona que hagués perdut un polsion que passés per casa seva, que donant las senvas li entregaria.

No va anadir lo reverent si tenia d' emprobar la prenda a la mestressa pera assegurar-se de la llegitimitat.

230

Lo rector de Ribas ha tronat desde la trona contra las Fillas de Maria d' aquell poble, per que sembla que s' descuydan sovint de pagar la messada que té d' acreditarlas com a fillas de un' altra mare.

Y donchs que s' pensavan, beneytas del cabàs!

Creyen potser que t' rector tenia de ferlos res de franch!

Donchs ja veuben com s' enganyan. Ni tractantse de fillas, las volen fer sense ganancias.

230

Nos diuben de Vilanova que t' vicari de la Geltrú, confessant a uns noys lo diumenje últim, va ferlos tals y tals preguntas sobre pornografias, que molts que comensaren la confessió ignorants de certa vicis, ne sortien mestres en materias llepissosas.

Lo vicari es jove, alt y sembla que va molt fort.

A veure si tardarem gavre a sentirho a dir. Obriu l' ull, pare!
Y sobre tot... ¡parièu las criaturas!

230

Lo cabecilla de las ànimas de Capellades va pendre una mística ribiola de mit diables al veure que a un feligrés no li donà la real gana de treures la gotra del cap devant d' uns ninots de fusta que passejavan en professió lo dia de Sant Isidro.

A pesar dels set escàndols de Maria Santissima que mogué t' reverent, l' antillauat feligrés no

abdicà de son òret ni voluntat, y l' enganya-ànimas feu sa via més rabios que un xavo de pebre y ab la piadosa cúa entre camas.

Que tothom ho fassi d' aquesta manera, y la cullita de llana clatillesca aviat se n' pujarà al cel ab cos y ànima.

CANTARELLAS

En tan viciem l' amor
que per tu sento, Maria,
que si no m' donas lo teu cor
no talle t' coll... de la armita.

No t' embolajis Roseta
ab lo Papet de ca n' Pruna,
perque t' dich que un catòlic
que té molt males espurnas.

No t' fassis cas, Franciscoeta,
si no t' puch sentir parlar,
perque enemich soch dels lliars
que tiran tanta capelana.

Un POCA VOLTA

No m' fa res serne garben;
y ab gust més ho fora encara,
si cada nit de me cara
fos un bon dol que m' has dat.

J. PRATS Y N.

XARADA

Prima n' es una vocal;
dos carter de Barcelona;
la tercera n' es un real;
quarta n' té tota persona.
Quart quart es per pensar;
quart tercera n' es la Tana,
y t' total lo pots trobar
servit en LA TRAMONTANA.

J. MORRIS

Jugant sempre fa ho tres
lo senyor prima segona,
y quan ja no té diners,
se juga, sense més ni més,
lo tal y la seua dona.

M. GARDÓ

ENDEVINALLA

Detras vaig de senyoretas,
lindras y hermosas poncillas,
de casadas juvenetas,
de lletjas y fins de velles.
No sech home ni gonia,
ni sech gat, ni tainpoch gos.

ARDENATAL

SOLUCIONS

A LAS CANCIONES DEL NÚMERO PASAD
ENDEVINALLA: — MATE.
FRANCA CAR: — Piu de la PARRA.
XARADA: — POL-DE.
GROSSALETRA: — No hi ha cap mà sense dita.

Tipografia LA ACADEMIA, Fonda de la Universitat, 6, Barcelona

DINTRE POCOS DIAS APAREIXERÀ
LA REVOLUCIÓ

poema en tres cants
original de
J. LLUNAS

Folletto de 32 planas, ilustrat per lo distingit dibuixant Manel Moliné, elegantment imprès en paper satinat y ab una magnifica cubierta de color.

Preu DOS rals

Los corresponsals de LA TRAMONTANA poden ja fer los pedidos que tingan per convenient, que se s' servirán ab la acostumada rebaixa de 25 per 100.

AUCA DELS PERIÒDICHS-SORPRESA

Al fi li topa la sort y treu un llibre en recort.

Desseguit lo va à buscar y es... ¡¡un llibret de fumar!!

Aquest diu una sort rica y à buscarla 's mortifica.

Li donan per rich present un rodet de fil dolent.

Ne compra un que promet duros per treure à tothom d' apuros.

A centenars n' ha comprat y ni un xavo li ha tocat.

S' hi gasta de cop un duro y treu un cigarro puro.

Al fi coneix la burrada trobant sa bossa escurada.

Y jurà per sempre mes no gastar papers per res.